

Ortel – HODY 2015

Autoři: Ladislava Koutníková a Antonín Brach

Soudce: Vítám Vás zde hodovníci,
přespolní i domácí účastníci.
Rok se s rokem sešel včas
a jsme o rok starší zas.

Proto posaďte se, uvolněte, chmury hod'te za hlavu,
a prožijte v pohodě tu hodovou zábavu.

Zvlášť pozdravit ale musím Trojlítky,
kteří se o hody starají
a dnešní hodové právo mají.
Jsou to naši stárci a stárkové,
co se starají o veselí hodové.

Sluší se i přivítat zastupitele v naší obci,
s přáním, aby dobře vedli naší vesnici,
a ne jak firma, co na Výpustek opravovala silnici.
To by i naše dědina,
byla během roku třikrát přestavovaná.

To Vám bylo událostí, co se při tom stalo,
že i ortel číst celý den by bylo málo.
Beran musel vystěhovat z domu celou rodinu,
když kopáč omylem utrhl přípojku od plynu.
Také i soud pamatuje naše silnice,

to když Beran v deliriu rozbil dělníkům palice.
Proto i Vy chápete, že soud musí být,
abychom tyto případy mohli objasnit.
Tak i my se představíme jen ve zkratce,
Já jsem Soudce, ten Žalobce a třetí je Obhájce.
Máme zde i Pardona - ten co sedí na koni,
a sluhu, který naše přání vyplní.
A tam stojí i mistr kat,
toho se však spravedlivý nemusí bát.

Dnes budeme soudit arcilotra Berana,
neboť jeho pověst je, přátelé, nevalná.
Je fakt, že při přípravě soudu bylo plno zmatků,
a některé důkazy vypadají,
jak když je vytáhnete krávkě ze zadku.
Ujistit Vás však musím přátelé,
ne o Vás, ale o Beranovi, řeč se tady povede.

Kdyby se z Vás někdo viděl v konání Berana,
znovu Vás všechny ujišťuji, že je to věc náhodná.

Obhájce: Já zde Berana zastupuji
a ve všech trestech obhajuji.
Svého klienta se musím zastat,
není to lotr, co umí jen chlastat.

Můj klient byl zmaten, co se děje v politice každý den,
vše pozoroval a na internetu byl stále připojen.
Denně slýchal, jak tu lítají miliardy ve vzduchu,

a on měl furt stejný hovno a byl pořád na suchu.

Když připomenu presumpci nevinny
je Beran stále nevinný.

Žalobce: Já žalobu zastupuji
a o Beranovu hlavu usiluji.
Není to normální věc,
že bez trestu zde chodí takový zločinec.
Když nezavedeme staré pořádky,
bude tu jen zmatek a huba pro nářky.

Soudce: Než však začne být vznášeno proti Beranovi obvinění,
prosím Vás, o malé poshovění.
Bílého vína si nalít dám,
a na zdraví Vás číši pozvedám.
(famfára)

Pardon: Pardon, pardon!

Žalobce: Jaký pardón?

Pardon: Pardon musí být, aby se tomuto zločinci jménem beran nemusela
hlava stít.

Soudce: Kde máte své věci, chlape?

Pardon: Sedím si na nich!

Soudce: Chci po Vás pověření.

(Pardon vytáhne zmačkaný kus papíru a podá ho sluhovi)

Soudce: Co je to zde psáno?
Jak od staré baby naškrabáno.
Chlape, ukažte podpis razítko a pečeť
a přestaňte nám tu brečet.
Milost tuto nepřijímám
a soudu nad Beranem se ujímám.

Pardon: Prosím, pane soudce o malé poshovení,
vrátím se s milostí a pověřením.

Soudce: Myslím, že už vše bylo řečeno
a že by k žalobě mohlo být přistoupeno.

Žalobce: V dnešní době plné spěchu,
nutno odpočinout trochu
a tak když sedíte,
tak něco popijete a pojíte.

Vymyslel si Beran jídlo vzorové,
na podzim bude maso skopové,
aby neodhalil chutě dobráčka,
nazval ovce – Program živá sekačka.

Nakukal celému okolí,

jak ovce krajinu zvelebí.
Plánoval, co za krmení dát,
ale zapomněl ohradu pravidelně kontrolovat.
A tak po jedné párty na parketu,
měl Beran ranní telefon, ať přijede v cuku letu,
že skopci nejsou v ohradě
a vyžadují účast na parketu a zábavě.

Vzbudil rychle celou rodinku,
syna, dcery a manželku.
Tvrdil Beran: „ Víc než pět minut to trvat nemůže,
vyrazte klidně jen v negližé.“

Z postele byly hnedka venku,
že nevzaly si ani podprsenku.
Do ohrady skopce dát,
nebyl však žádný špás.
S dechem byli brzy v prdeli,
když skopce po Skalce honili.

Naštěstí však dostal Beran nápad,
a na rohlík do ohrady začal ovce lákat.
Ženy jeho ale poprask způsobily,
když v nočních košilích ovce honily.

Turisté, co tam chodili, se pěkně bavili,
když to divadlo viděli.

Žaluji zde Berana za porušení mravu,

Kat ať usekne mu hlavu.

Obhájce: Jen pomalu s tím setnutím hlavy,
pane žalobce,
rozhodnutí bude vždy na soudce.

Může být i to, že Beran večer chlatal,
ohradu řádně nezkontroloval
a skopec ven se dostal.
Rychle ale Beran jednal
a nápravu sjednal.

A že jeho ženy byly málo oděné?
Kdo je viděl, řekl si v duchu: „Spravil jsem si oko své.“

§ **Beran skopce honil, Sluho, něčeho bych se napil.**

Žalobce: Beran má práci přetěžkou,
a tak si žízeň spraví dvanáctkou.

Když se vracel jednou z hospody,
nepodíval se řádně pod nohy.
Co čert nechtěl právě u vchodu,
ponechala kočka značku ze smradu.

To Vám byla hnedka mela,
a právem musela být,
vždyť Beran se v kočičáku
bosou nohou musel otočit.

Láteřil a nadával po celé dědině,

že tu mrchu zabije v hodině.
Hromy blesky burácely na vše strany z obydlí,
sousedí si mysleli, že tam někoho zavraždí.
A než se nadál, policie přijela,
že v domě Beran jistě vražda proběhla.

Máme stížnost z Vašeho okolí,
že zde probíhá domácí násilí.

Dušoval se Beran, že je doma sám, zaplakal,
vždyť mám podmínku, co bych pak dělal?

Nic nezjistili, a tak policie zpět jet musela,
Berana však neminula dechová kontrola.
Žaluji zde Berana za rušení klidu,
a trest pro něj žádat budu.

Obhájce: Beran měl náladu veselou
a pískal si z hospody písničku lidovou.
Sotva však na práh domu šláp,
změnil se mu slovník zas.

Co by udělal každý z Vás,
když se mu mezi prsty tlačí kočičák?
Nohu pařit ve vodě musel dlouhý čas,
aby zlikvidoval ten smrad a mohl konečně jít spát.

Že snad i hromy, blesky lítaly,
to si Beran obhájí.

Potom všem ještě na něj policie přijela,
to je skutečnost vážně nemilá.

Nikomu se to nelíbí,
když Vás křivě nařknou z domácího násilí.
Proto toho, kdo policii musel zavolat,
je nutno potrestat, a ne Berana peskovat.

§ **Beran v kočičáku nohu smočil, Sluho, něčeho bych se napil.**

Žalobce: Pracovat v naší obci, to je namáhavá věc,
o tom může všem povídat obecní zaměstnanec.

Také Beran přijal tuto funkci a práci vykonal,
po každé těžké šichtě pivo v penzionu si dal.

Pokosit všem lidem trávu,
kotel řádně roztopit,
přinést starostovi kávu,
u všeho hned první být.

Osvědčil se hnedka Beran,
šlapal jako švýcary,
opravil ucpaný odpad, vyčistil i kanály,
zkrátka si se vším věděl rady,

Jednou dostal úkol přetěžký - práci ve výškách,
prořezat na Skalce větve ve smrcích i ve břízkách.

Ráno dvojitá káva, cigareta u stolu,
měla připravit Berana k tomu úkolu.

Pozoroval Beran svět z šesti metrů výšiny,
a celý svět se mu zdál být hned jiný.

Tam si děti v dáli hrály,
po cestě někdo pospíchá,
za keřem se někdo válí,
co tam asi probíhá?

Pomyslel si Beran jenom,
co tam může být?
Až zapomněl se větve
v tom okamžiku přichytit.

Do prázdna jen šáh
a pak následoval těžký pád.

Beran nohu svoji zlomil,
ale díky záchrance,
skončil po letu vrtulníkem
v nemocnici na jipce.

Žalují zde Berana,
že si z nedbalost si nohu poškodil,
a transportem vrtulníkem
obci škodu způsobil.

Obhájce: Jak zde bylo řečeno,
Beran je dobrý pracovník a né žádné vemeno.
V zápalu práce když úkoly starosty plnil, zapomněl na svůj věk,
že je pryč doba, kdy byl dobrý sportovec.
Nevzal si sebou zajištění,
aby se při práci nezdržoval
viděl se na konci směny,
kdy do penzionu pospíchal.

Proto promiňte mu tuto nehodu,
vždyť dva měsíce nedošlápl na nohu.

§ **Beran si nohu zlomil, Sluho, něčeho bych se napil.**

Žalobce: Beran velký stavitel,
zkontrolovat ryby chtěl,
navečer vyrazil přes dědinu,
protože dostal velkou chuť na rybinu.
Polem si to vykračuje,
nad úlovkem uvažuje:
„S čímpak si tu rybu dám?
Na čem si ji udělám?
Na másle a na česneku!“,
a rychle přidal do kroku.

Beran se mlsně olizoval,
když směrem ke Kuncčinovu vykračoval.
Když pak rybník obcházel,
něco na hladině uviděl.

Kapr se ve vodě mrskl
a tak beran zlostně prskl:
„Tebe, hochu, musím mít,
tebe musím ulovit!“

A jak se nad hladinu naklonil,
mobil mu v kapse zazvonil.
Beran se lekl velice
udělal dva kotrmelce
a už ležel v rybníce.

Naštěstí se beran neutopil
a z vody ven rychle vyskočil.
Odnesl to jen ten mobil,
za to, že berana zlobil.
Nenechal ho v klidu lovit
a tak na dně rybníku musel skončit.

Obhájce: Pro berana mám velké pochopení,
vždyť to vůbec snadné není,
Když dostanete chuť na rybí pečínku,
nemůžete zůstat v klidu chvíli.

Já taky ryby rád mám,
s radostí si na nich pochutnám.
Tak se není čemu divit,
že chtěl beran ryby lovit.

Myslím, že sám už potrestán byl,
tím, že se mu mobil utopil.

Mobil někde na dně rybníka vyzvání,
když berana zákazníci nahání.

Z viny chci berana vysekat,
a spíš byste nad ním měli zaplakat.
Vždyť mnoho kšeftů pozbyl,
když se mu mobil v rybníku utopil.

§ **beran mlsný byl, sluho, něčeho bych se napil!**

Žalobce: To vám jednou beranovi ochořelo dítě,
a on ženě praví: „To nic nebude, prosím Tě!“
Najednou za ním dítě běží,
ruce na puse si drží,
v obličejí celé zelené,
křičí na rodiče, že se asi pobleje.

Beran za ním rychle uhání,
z chalupy ven ho vyhání.
Z domova ven ho musel pobízet,
aby to pak po něm nemusel uklízet.

A jak hošík z chalupy běží,
zvratky v sobě drží stěží.
Na chodbě to nevydrží
a už obsah žaludku na zemi leží.

Beran za ním utíká,

strachem ani nedýchá.
Poblitou chodbou se řítí,
nejednou je slyšet strašné vití.
Beran se na zvracích sklouznul
a zle si s rukou pohnul.

Žena jeho aby nebyla pozadu,
běží zjistit příčinu toho pádu.
Když po zablité chodbě utíká,
pěkně se po podlaze smýká.
Ani ona to neustála
a na zemi taky přistála.
Odesla to její ruka
a vytrpěla si pěkná muka.

Proto tady berana chci žalovat,
protože neuměl hoča obstarat.
Místo aby donesl mu kýbl na to blití,
nechal ho raději ven z chalupy jíti.
Nakonec to odnesla celá rodina,
tím, že byla pochroumána nejedna končetina.

Obhájce: Berana se musím zastat,
že prý se neumí starat?
On chtěl zachránit chalupu celou,
aby ji neměl od zvratků zaneřáděnou.

Proto vyhnal hošíka z domu ven,
aby byl od gruntování uchráněn.
I když se tomu nakonec nevyhnul,
a celou chodbu od zvratků vydrhnul.

Potrestaný byl už dosti,
tím, že si pochroumal kosti.
A i jeho žena starostlivá,
utrpěla zranění velmi bolestivá.
Berana i jeho ženu bych spíše politoval,
vždyť to i s ženou pěkně schyтал.

§ berana pochroumaného, a já bych se napil něčeho dobrého.

Soudce: To co tady řečeno bylo,
je jenom zlomek toho,
co se Beranovi podařilo.

Beran, až půjde příště z hospody,
má si dát větší pozor na nohy,
neví pak sám, kam šláp
a může tam být znovu kočičák.
Tím se pak ale nezbaví
podezření na domácí násilí.

Beran, co měl chuť na skopové
má si zajistiti oplocení nové
nemusí budit rodinu

a pospat s manželkou může víc o hodinu.
Ona ráda mu co pod košilkou má ukáže
a nemusí dělat divadlo pro ostatní muže.

Beran, když na kapra chuť má,
ať si jej raději v penzionu objedná.
U stolu tam i zakázky vyřídí
a ve vodě se nezřídí.
Sušení mu zabralo čas
a promeškal tím řadu zakázek zas,

Až bude Beranovo dítě choré,
uložte ho do postele,
nenechte ho po domě jít,
nebude pak na chodbě blít.
Berana raději k němu nepouštějte
a řádnou péči zajistěte.

Beranův pád nezpůsobila dvojitá káva,
domnívám se, že příčina je jiná,
nezpůsobila to silnější tekutina?
Že si úraz způsobil,
všechny občany vyděsil,
proběhla i fáma,
že i doba pohřbu Jeho je známa

A za tyto a další zločiny byl Beran dopaden
a před zdejší soud byl postaven.
Zde ho odevzdávám hodovému právu

a kat ať usekne mu hlavu.

Než kat vykoná své dílo,

prosím pány muzikanty, aby o pardon zatroubeno bylo.

(fanfára)

Pardon: Pardon, pardon.

Zde milost a ověření mám,

a vám vážený pane soudce, předávám.

Soudce: Na základě této listiny,

je Beran od trestu osvobozený.

A co na závěr říci přátelé?

Ať se zde za rok všichni ve zdraví sejdeme.

Aby byla spokojená Vaše rodina

a nezkalila ji chmura jediná.

Ať se daří naší obci v dalších letech zas.

Doufejme, že jenom dobré přinese nám čas.

Kat: Když nemůžu Beranovi hlavu stít,

nemusím já katem být.

(shodí masku)

Zahrajte mi muzikanti sólo zvesela,

když na mě žádná práce nezbyla.